

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. dubna 2019 odvolání obžalované [REDAKCE] narozené [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 12. prosince 2018 č. j. 4 T 98/2018-789 a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou pokračujícím zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dle výroku rozsudku dopustila tím, že

1) v období od 4. 6. 2016 do 16. 10. 2017 v Litvínově, okres Most vylákala od poškozených manželů [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] finanční částku ve výši 1 069 203 Kč pod záminkou, že jim jako advokátní koncipientka pomůže s vyřízením dědického řízení v cizině a peníze, které jí byly po částech vyplaceny oproti příjmovým dokladům v hotovosti (kromě dvou případů, kdy dne 7. 7. 2016 částku 6 000 Kč a dne 4. 10. 2016 částku 83 000 Kč byly peníze zaslány na bankovní účet číslo [REDAKCE] [REDAKCE] jehož majitelem je její nezletilý syn [REDAKCE] (správně [REDAKCE]), ke kterému měla dispoziční právo její matka [REDAKCE] která jí peníze předala) použije na úhradu soudních poplatků a kolků, ověření podpisů a dalších případných úkonů v souvislosti s dědickým řízením, přičemž nikdy nepracovala jako advokátní koncipientka a finanční prostředky, které získala od manželů [REDAKCE] si ponechala pro svou potřebu,

2) v období od 30. 4. 2017 do 30. 8. 2017 na různých místech v okrese Most vylákala od poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] finanční hotovost ve výši 20 500 Kč, od poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] (sestry [REDAKCE]), finanční částku ve výši 38 100 Kč a od poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] (otce [REDAKCE]), finanční částku ve výši 24 000 Kč pod záminkou, že jako sociální pracovnice zprostředkuje a zajistí [REDAKCE] nové bydlení a pomůže jí s úhradou dluhů, přičemž nikdy jako sociální pracovnice nepracovala a peníze od poškozených, které převzala v hotovosti si ponechala pro svou potřebu,

3) v období od 6. 8. 2017 do 30. 10. 2017 v Litvínově, okr. Most vylákala od poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] finanční částku celkem 227 000 Kč pod záminkou, že jí jako advokátní koncipientka pomůže se zajištěním úvěru určeného k úhradě dluhu vzniklého na její chalupě v obci [REDAKCE] a peníze, které jí poškozená předala, použije za účelem sjednání tohoto úvěru, peníze byly obžalované předávány v hotovosti a bez vystavování dokladů o přijetí peněz z důvodu tvrzení obžalované, že budou uloženy v advokátní úschově a po jejich odeslání bude doklad též uložen u advokáta, přičemž obžalovaná nikdy jako advokátní koncipientka nepracovala a finanční prostředky od poškozené získané si ponechala pro svou potřebu, přičemž tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena

- rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp. zn. [REDAKCE] ze dne 9. 9. 2015, který nabyl právní moci téhož dne mj. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let s podmíněným odkladem na zkušební dobu pěti let a dne 28. 12. 2017 byl nařízen výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou,

- rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp. zn. [REDAKCE] ze dne 27. 4. 2007 (správně 2017) ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. [REDAKCE] ze dne

3. 10. 2017 pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.
2. Za tento zločin byla odsouzena podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 roků, pro jehož výkon byla zařazena podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované uložena povinnost nahradit na náhradě škody poškozeným [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] částku 23 000 Kč, [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] částku 38 100 Kč, [redacted] narozenému [redacted] bytem [redacted] částku 24 000 Kč, [redacted] narozené [redacted] bytem [redacted] částku 226 000 Kč, [redacted] narozené [redacted] a [redacted] narozenému [redacted] oba bytem [redacted] částku 1 069 203 Kč.
4. Stejným rozsudkem pak byla podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěna obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. [redacted] ze dne 20. 09. 2018, která jí kladla za vinu přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, jehož se měla dopustit tím, že dne 9. 11. 2017 převzala do vlastních rukou oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence výzvu Okresního soudu v Mostě k nástupu výkonu trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mostě, ze dne 27. 4. 2017, který nabyl právní moci dne 3. 10. 2017, č. j. [redacted] s nástupem do jednoho týdne od doručení výzvy do Věznice [redacted], přesto bez vážného důvodu trest nenastoupila až do dne 28. 11. 2017, s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
5. Proti tomuto rozsudku, jeho odsuzující části, podala obžalovaná odvolání, které následně prostřednictvím své obhájkyne písemně odůvodnila a zaměřila do výroku o vině i trestu.

„Obžalovaná má za to, že soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutkový stav věci a neprovedl dostatečně všechny důkazy k prokázání zejména výše škody vůči poškozeným, která je jí napadeným rozsudkem kladena za vinu. Obžalovaná před soudem prvního stupně na svou žádost nevypovídala a nebyla u hlavních líčení přítomna, avšak po podrobném seznámení se s odůvodněním rozsudku soudu prvního stupně má za to, že řada skutečností, které uvedli poškození, nejsou pravdivé a chce se k nim blíže vyjádřit v odvolacím řízení. Obžalovaná se sice před soudem prvního stupně ke svým jednáním kladeným jí za vinu doznala, avšak její doznání bylo pouze obecné, kdy se podrobněji nevyjádřila ani k jednotlivým skutkům, co se týče popisu jejího jednání a ani k výši škody a jejímu vzniku. Podrobné vyjádření ke svému jednání učinila pouze písemným přípisem adresovaným soudu (č. l. 779), se kterým se soud prvního stupně nijak v odůvodnění napadeného rozsudku nepochyboval.

V popsáném skutku 1) týkající se poškozených manželů [redacted] je obžalované kladena za vinu vzniklá škoda ve výši 1 069 203 Kč, kdy obžalovaná tuto výši škody popírá. Obžalovaná je přesvědčena, že v této vyčíslené škodě poškození, a následně i soud prvního stupně, nesprávně započítal i částku 600 000 Kč, která byla obžalovaným (pozn. soudu - správně asi poškozeným) následně po vyřízení přefinancování jejich dluhů a pomoci právě obžalované, poskytnuta Českou spořitelnou, a. s. Tato částka byla poškozeným vyplacena přímo bankou na splacení dluhů poškozených, které jim vznikly ještě před tím, než se poškození poznali s obžalovanou. Obžalovaná toto přefinancování pomohla poškozeným vyřídit, s paní [redacted] byla osobně v bance, a následně bylo toto přefinancování schváleno. Dále se soud prvního stupně žádným způsobem nevyjádřil k tvrzením obžalované, že poškozeným vrátila část předaných peněz ve výši 80 000 Kč a 90 000 Kč, jak podrobněji uvedla ve svém písemném vyjádření zaslaném soudu.

V popsáném skutku 3) týkající se poškozené [redacted] je obžalované kladeno za vinu, že převzala od poškozené částky v celkové výši 227 000 Kč. K tomu obžalovaná konstatuje, že toto tvrzení není pravdivé a nebylo před soudem prvního stupně ani dostatečně prokázáno, že jednotlivé částky v celkové výši vyčíslené škody byly skutečně předány obžalované. Obžalovaná ve svém písemném vyjádření uvedla, že pomáhala poškozené

s jejími dluhy a problémy, které měla s klienty společností [REDAKCE] (poškozená obžalovanou kontaktovala s tím, že zpronevěřila částku 30 000 Kč, kterou musí urychleně uhradit a požádala ji o pomoc). Těmto klientům poškozená dlužila a z tohoto důvodu si pak byla nucena brát půjčky, s jejichž zařízením ji pomohla obžalovaná. Poškozená však finanční prostředky z těchto půjček předávala zejména svým dlužníkům a nikoli obžalované. Obžalovaná také nikdy netvrdila poškozené, že je advokátní koncipientkou, a obžalovaná je přesvědčena, že to pouze poškozená slyšela od ostatních poškozených, se kterými se zná, a proto toto tvrzení opakovala. Obžalovaná má zájem se podrobněji k věci vyjádřit v odvolacím řízení a předložit důkazy, které prokáží, že jejím jednáním nepůsobila škodu v takové výši, jak jí je kladeno za vinu.

Dále má obžalovaná za to, že soud prvního stupně nesprávně uložil samostatný trest, ačkoli byly splněny podmínky pro uložení souhrnného trestu, zejména s ohledem na skutečnost, že se trestné činnosti měla dopustit dříve, než byl vynesen rozsudek v trestní věci vedené pod sp. zn. [REDAKCE]

V závěru proto navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně“. (konec citace).

6. Krajský soud přezkoumal z podnětu odvolání obžalovaného podle hledisek uvedených v § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že podanému odvolání nelze přiznat důvodnost.
7. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly opatřovány důkazy sloužící k řádnému objasnění věci, bylo v něm postupováno podle stěžejních ustanovení trestního řádu, včetně těch, jimiž má být zabezpečeno právo obviněné na obhajobu. Řízení rozsudku předcházející netrpí vadami či nedostatky, které by měly či mohly mít vliv na věcnou správnost rozhodnutí. Shromážděné důkazy soud prvního stupně procesně správným způsobem provedl v rámci nařízeného hlavního líčení, postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci a z tohoto stavu věci také vycházel. Uplatnil zásadu přímosti a bezprostřednosti a v hlavním líčení vyslechl vedle obžalované ostatní svědky, jejichž výpovědi měly zásadní význam pro jeho rozhodnutí. Soud prvního stupně, jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku, nepochybil ani při hodnocení provedených důkazů, hodnotil je jednotlivě i ve vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, své úvahy a myšlenkové postupy také v plném souladu s ustanovením § 125 tr. řádu podrobně rozvedl v odůvodnění přezkoumávaného rozsudku. Vložil, které skutečnosti vzal za prokázané, a o které důkazy svá skutková zjištění opřel.
8. Soudu prvního stupně nelze v jeho postupu, jímž zcela logicky budoval stavbu skutkového děje, nicého vytknout. Obžalovaná v přípravném řízení využila svého práva odeprít výpověď a nevypovídala (s výjimkou osobních poměrů), v hlavním líčení, kdy již dopředu písemně soudu prvního stupně avizovala své přání neúčastnit se hlavních líčení ve věci konaných, souhlasila se čtením protokolů, nenavrhla provádění dalších důkazů, k věci sice kuse, nicméně přesvědčivě uvedla, že svého jednání lituje, to co je uvedeno v obžalobě je pravda, bude se snažit škodu uhradit, po výkonu trestu chce pracovat v zahraničí. Z jejího doznání soud prvního stupně vycházel, po jejím výsledku pokračoval v hlavním líčení v její nepřítomnosti (o odročení hlavního líčení na den, kdy vyhlásil po dokončení dokazování ve věci odsuzující rozsudek, obžalovanou písemně vyznamenal) a provedl úplné a vyčerpávající dokazování. Obžalovaná, která má nepochybně podle § 202 odst. 5 tr. řádu právo žádat o konání hlavního líčení v její nepřítomnosti, tohoto svého práva využila, nenavrhla sama ani prostřednictvím obhájkyne, která byla hlavním líčením přítomna, provádění žádných důkazů, obhájkyne v závěrečné řeči (viz protokol založený na č. l. 786) sama poukazovala na plné doznání obžalované, bez něhož by nebylo možno věc tak rychle objasnit a to včetně výše způsobené škody s tím, že doznání obžalované je nutno považovat za polehčující okolnost. Námitky uplatněné v podaném odvolání je nutné vyhodnotit jako účelovou změnu obhajoby ničím nepodloženou a v rozporu s dosud provedenými důkazy. Vyjádření obžalované z veřejného zasedání krajského soudu k obsahu odvolání („doznala se proto, že si myslela, že poškození budou vypovídat pravdu“), odporuje logice i obsahu výpovědi

obžalované a dokonce i jejímu podání na č. l. 779, i založenému dopisu poškozené [REDAKCE] na č. l. 463. Námitky obsažené v odvolání pak je nutno interpretovat jako snahu obžalované o snížení výše vzniklé škody a tím event. změnu právní kvalifikace i výměry trestu. V souvislosti s poškozenými [REDAKCE] je nutno poukázat na to, že obsahem spisu jsou obžalovanou podepsaná potvrzení o převzetí jednotlivých částek, přičemž sama obžalovaná nepochybně, že se jedná o její podpisy. Obžalovaná v podaném odvolání ani nenavrhuje, jaké další důkazy by měly být provedeny, čím by měla být změna její obhajoby potvrzena.

9. Uplatnila-li obžalovaná výhrady ke způsobu hodnocení provedených důkazů a nesprávně zjištěnému skutkovému stavu, kdy je zřejmé, že rozhodnutí soudu prvního stupně jejím představám nevyhovuje, a proto zpochybňuje provedené důkazy a jejich hodnocení, je na tomto místě možno zmínit rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 681/04, ze kterého m. j. vyplývá, že *právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod není možno vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, jež odpovídá představám obviněné. Uvedeným základním právem je „pouze“ zajišťováno právo na spravedlivé soudní řízení, v němž se uplatní všechny zásady soudního rozhodování podle zákona v souladu s ústavními principy.*
10. Důkazní podklad, tedy okruh rozhodujících, usvědčujících a u hlavního líčení provedených důkazů, jejichž obsah je podrobně popsán a hodnocen v odůvodnění napadeného rozsudku, je naprosto kompaktní a soud prvního stupně, jako soud nalézací, na jeho základě vyslovil správná skutková zjištění, která nalezla svou odezvu ve skutkové větě. Jak krajský soud dále zjistil, právní závěry soudem prvního stupně učiněné nejsou v rozporu se skutkovými zjištěními po zhodnocení provedených důkazů. Přitom pouze v případě, pokud by právní závěry byly v extrémním nesouladu s vykonanými skutkovými zjištěními anebo z nich v žádné možné interpretaci odůvodnění napadeného rozsudku nevyplyvaly, bylo by nutno takovéto rozhodnutí považovat za stojící v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i s čl. 90 Ústavy. O takovou situaci se však v posuzované věci nejedná. Je tudíž zřejmé, že již soud prvního stupně, s nímž se zcela ztotožnil i krajský soud, pečlivě a důsledně zvažoval důkazní situaci, mimo jiné i s přihlédnutím k uplatněné obhajobě obžalované. Změnu její obhajoby pak, jak již bylo výše uvedeno, považuje za ničím nepodloženou účelovou změnu, která odporuje nejen provedeným důkazům, ale i vyjádřením obžalované do doby vyhlášení odsuzujícího rozsudku.
11. Se závěry soudu prvního stupně stran skutkových zjištění, ale i právního posouzení souhlasí i krajský soud a pro stručnost na ně v podrobnostech odkazuje.
12. Trest, který byl obžalované za spáchanou a prokázanou trestnou činnost uložen, je trestem sice důrazným, nikoli však nepřiměřeně přísným (neboť jenom v takovém případě by krajský soud mohl učinit změnu ve výměře trestu) a odpovídajícím všem zákonným hlediskům pro ukládání trestu. Soud prvního stupně hodnotil nejen dosažený stupeň škodlivosti jednání obžalované, ale i její poměry a možnosti nápravy. Nemohl přehlédnout výraznou přítěžující okolnost, kterou je dlouhodobá speciální recidiva obžalované, když z 8 záznamů o jejím odsouzení v rejstříku trestů, je 7 záznamů o odsouzení pro podvody a to i v kvalifikovaných skutkových podstatách. Z přílohových spisů plyne, že obžalovaná svého jednání litovala s tím, že již se nikdy další trestné činnosti nedopustí, poukazovala na to, že se chce podílet na výchově syna a vzniklou škodu uhradí, její vyjádření je stejné jako v nyní posuzované věci. Trestnou činnost obžalovaná páchá stále stejným nebo obdobným způsobem, vydává se tu za pracovníci ministerstva, advokátní koncipientku, sociální pracovníci apod. ve snaze získat neoprávněný majetkový prospěch v různé výši. V nyní posuzované věci si část prostředků nechala poslat dokonce na bankovní účet svého nezletilého syna. Důvodná pak není ani námitka stran nutnosti obžalované uložit souhrnný trest k rozsudku ve věci sp. zn. [REDAKCE] ze dne 27. 4. 2017 (ve výroku rozsudku nesprávně uvedeno 2007). Obžalovaná se nyní posuzované trestné činnosti počala dopouštět po vyhlášení odsuzujícího rozsudku, a proto správně soud prvního stupně neshledal splnění podmínek § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Souhrnný trest nelze uložit ani k odsouzení ve věci tamního soudu sp. zn.

1 T 29/2017, v němž bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu k původně zmiňovanému odsouzení.

13. S ohledem na výše uvedené je správné, že bylo soudem prvního stupně přihlédnuto k těm aspektům trestní sankce, které si kladou za cíl ochranu společnosti před pachateli trestných činů. Trest odnětí svobody úhrnný vyměřený mírně nad polovinou zákonné trestní sazby (dva až osm roků) pak reflektuje i dříve uložené, dosud nevykonané tresty odnětí svobody. Ziskuchtivost, bezohlednost, smyšlenky, zneužití krizových situací na straně poškozených je charakteristika páchané trestné činnosti obžalované nejen v této trestní věci.
14. Správným pak byl shledán i výrok o způsobu výkonu trestu, obžalovaná byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou, podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice – se zvýšenou ostrahou – nesplňuje.
15. Rozhodnutí o povinnosti obžalované k náhradě škody odpovídá provedenému dokazování, poškození se řádně a včas připojili se svými požadavky k trestnímu řízení a o jejich výši nemá ani krajský soud žádné pochybnosti.
16. Ze všech vpředu tohoto usnesení uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že odvolání obžalované proti uvedenému rozsudku soudu prvního stupně není důvodné, a proto ho podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a/ trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným

právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Pausální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Ústí nad Labem 8. dubna 2019

Mgr. Věra Kloudová v. r.
předsedkyně senátu